

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
VERGİ DAVA DAİRELERİ	2003	7	2002	358	31/01/2003

KARAR METNİ

VERGİLENDİRME İLE İLGİLİ BELGELERİN BİÇİMSEL KURALLARA UYGUN DÜZENLENMİŞ OLMASI OLAYIN GERÇEK MAHİYETİNİN ARAŞTIRILMASINA ENGEL OLMADIĞINDAN İNCELEME RAPORUNDAN GERÇEĞİ YANSITMAYAN FATURALAR KULLANARAK VERGİ KAYBINA YOL AÇILDIĞI SONUCUNA VARILDIĞINDAN DAVACI ADINA YAPILAN GELİR (STOPAJ) VERGİSİNE KARŞI AÇILAN DAVANIN REDDİNDE HUKUKA AYKIRILIK BULUNMADIĞI HK.<

Temyiz Eden : Tasfiye Halinde ... Anonim Şirketi

Karşı Taraf : ... Vergi Dairesi Müdürlüğü

İstemin Özeti : Tarımsal ürün ticareti yapan davacının bir kısım emtia alımlarını içeriği itibarıyla yanıltıcı belgelere dayandırdığından bahisle adına 1994 yılının Kasım dönemi için kaçakçılık cezalı gelir (stopaj) vergisi salınmıştır.

... Vergi Mahkemesi ... günlü ve ... sayılı kararıyla davayı reddetmiştir.

Temyiz istemini inceleyen Danıştay Üçüncü Dairesi 11.4.2002 günlü ve E:2000/332, K:2002/1558 sayılı kararıyla; 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 11 inci, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü ve 107 nci maddeleri uyarınca gerçek bir emtia hareketine dayanmaksızın düzenlenen faturalarla alınmış görülen tarım ürünlerinin olsa olsa çiftçiden satın alınmış olabileceği varsayımıyla vergi sorumluluğu yaratılarak salınan, hangi çiftçi hesabına tevkif edileceği ve kime rücu edileceği belirlenmeyen gelir (stopaj) vergisinin öngörülüş amacına aykırı olarak sorumlunun patrimuanında kalacağı, davacı tarafından gider yazılan ancak gerçek bir emtia hareketine dayanmadığı saptanan faturalarda yer alan ürünün tüketici dışında başka bir kişiden alınmış olamayacağı yaklaşımının varsayımdan öteye değer taşımayacağı, gerçeği yansıtmayan faturaları kayıtlarına aldığı saptananlar hakkında ancak, bu durumun yıllık gelir veya kurumlar vergisi mükelleflerine etkisine göre işlem yapılması gerektiğinden, gelir vergisi sisteminin temel ilkelerine de aykırı düşen tarhiyata karşı açılan davanın reddinde hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle kararı bozmuştur.

Bozma kararına uymayan ... Vergi Mahkemesi ... günlü ve ... sayılı kararıyla; davacı kurumun ihtilafli dönemde soya fasulyesi aldığı firmalar nezdinde düzenlenen vergi tekniği raporlarından; davacı kurum adına 1994 yılında soya fasulyesi alışları nedeniyle fatura düzenleyen şahıs ve şirketlerin gerçekte tarım ürünleri ticaretiyle uğraşmadıkları, komisyon karşılığı belge düzenlediklerinin kendi beyanlarıyla ve diğer tespitlerle ortaya konulduğu, dava dilekçesinde ileri sürülen iddialar, inceleme raporları ile yapılan bu tespitlerin aksini kanıtlayacak nitelikte somut ve hukuken geçerli delillere dayanmadığından, soya fasulyesi alışlarının söz konusu firmalardan yapılmadığı sonucuna varıldığı, tarım ürünleri ticaretinin özellikleri dikkate alındığında, tarım ürünleri ticaretiyle uğraşan şahıs veya firmalardan alındığı kanıtlanamayan zirai ürünlerin müstahsilden alındığının kabulü gerektiği, bu durumda inceleme raporlarıyla belirlenen matrah üzerinden yapılan cezalı tarhiyatta hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle kararında direnmiştir.

Direnme kararı yükümlü tarafından temyiz edilmiş ve emtia alımlarının tüccardan yapıldığı tarhiyatın varsayıma dayalı olduğu ileri sürülerek kararın bozulması istenmiştir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Danıştay Tetkik Hakimi Ali ALPAN'ın Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar ısrar kararının bozulmasını sağlayacak durumda bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Ahmet ALAYBEYOĞLU'nun Düşüncesi : Uyuşmazlık dönemi işlemleri incelenen davacı adına inceleme raporundaki verilere göre yapılan tarhiyata yönelik davayı reddeden ... Vergi Mahkemesi ısrar kararının temyizen bozulması istenilmekte olup, Danıştay

Üçüncü Dairesinin K:2002/1558 sayılı bozma kararında yer alan esaslar doğrultusunda temyiz isteminin kabulü ile ısrar kararının bozulması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Vergi Dava Daireleri Genel Kurulunca, dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

Müstahsilden yaptığı zirai ürün alımları sırasında düzenlenmesi gereken müstahsil makbuzu yerine bu alımların tüccardan yapıldığını göstermek amacıyla gerçeğe aykırı faturalar kullanarak gelir vergisi tevkifatı yapmadığından bahisle davacı adına salınan kaçakçılık cezalı gelir (stopaj) vergisine karşı açılan davayı reddeden vergi mahkemesi ısrar kararı temyiz edilmiştir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 3 üncü maddesinde, vergilendirmede vergiyi doğuran olay ve bu olaya ilişkin işlemlerin gerçek niteliğinin esas olduğu kurala bağlanmış, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun "Vergi Tevkifatı" başlıklı 94 üncü maddesinde, kimlerin hangi ödemelerden tevkifat yapmaya mecbur oldukları belirtilmiş, maddenin 11 inci fıkrasında, çiftçilerden satın alınan zirai mahsuller ve hizmetler için yapılan ödemelerden tevkifat yapılması öngörülmüştür.

Bu düzenlemelere göre zirai ürün bedelinden tevkifat yapılması, ürünlerin çiftçiden satın alınmasına bağlıdır.

213 sayılı Yasanın yukarıda açıklanan 3 üncü maddesi uyarınca, vergilendirme ile ilgili belgelerin biçimsel kurallara uygun düzenlenmiş olması, olayın gerçek niteliğinin araştırılması ve sonucuna göre işlem yapılmasına engel teşkil etmediğinden bu tür belgelerin gerçeğe aykırı veya içeriği yönünden yanıltıcı olduğu usulen geçerli başka kanıtlarla ispatlanabilir.

Tarhiyata dayanak alınan vergi inceleme raporları ve eki belgelerden; yükümlü kuruma fatura düzenleyenlerin gerçekte ticari faaliyetleri olmadığı halde, komisyon karşılığı fatura düzenlediklerinin ifadeleriyle sabit olduğu, başka şahıs ve şirketlere ait fatura v.b. belgelerin benzerlerinin yasal olmayan yollardan bastırılarak vergi iadesinden yararlanmak isteyen kişi ve kuruluşlara komisyon karşılığı satıldığı, bazen alım,satım işlemini gerçek olarak göstermek için kasa makbuzu, ödeme makbuzu gibi belgeler düzenlendiği, esasen, ekonomik güçlerinin bu denli büyük ticari muameleyi gerçekleştirmeye yetmediği anlaşılmıştır.

Bu tespitler karşısında, faturada yer alan emtianın gerçekten faturaların düzenleyicisi görünen kimselerden satın alındığının kabulü mümkün değildir. Dolayısıyla gelir (stopaj) vergisi yükümlülüğünden kaçınmak amacıyla gerçeği yansıtmayan fatura kullanılarak vergi kaybına yol açıldığı sonucuna varılmış olup, davanın reddi yolundaki direnme kararında hukuka aykırılık bulunmamıştır.

Bu nedenle temyiz isteminin reddine, 31.1.2003 gününde oyçokluğu ile karar verildi.

X - K A R Ş I O Y

Temyiz isteminin kabulü ile ısrar kararının Danıştay Üçüncü Dairesinin K:2002/1558 sayılı bozma kararında yer alan esaslar doğrultusunda bozulması gerektiği görüşüyle karara katılmıyoruz.

YÖ/ŞGK